

Una carrera cap enlloc

Editorial, El Periódico de Catalunya, 29.03.07

El debat monogràfic que ahir i avui celebra el Parlament es va convocar, formalment, per debatre el desplegament de l'Estatut, la seva aplicació, el seu compliment; però ahir es va convertir en bona part en un intercanvi de retrets per les retallades que hi ha hagut en el projecte al passar per les Corts, i tot indica que a la sessió d'avui assistirem a un aquellarre sobre el dret a l'autodeterminació, és a dir, a la independència de Catalunya.

I tot a compte dels mals auguris que arriben des del Tribunal Constitucional, que ha d'emetre sentència sobre els recursos presentats per la dreta contra l'Estatut. Davant d'això, alguns --no tots, afortunadament-- han decidit posar-se la tireta abans de la ferida i generar alarma entre l'opinió pública, propiciant amb les seves proclames plebiscitàries un procés de desobediència civil d'impensable desenllaç, davant del que pugui decidir aquest tribunal. Alguns voldran pescar vots en aquest ambient tèrbol, encara que la collita major, ens temem, serà de ciutadans desenganyats que se sumaran als refractaris de la política, que ja són molts.

Tot el capital polític acumulat pel Govern d'Entesa --que ha mirat des del primer dia de marcar distàncies amb l'anterior tripartit-- es pot deixar perdre en amb prou feines una setmana. L'accent en la política social i la prioritat en el bon govern quedaran sepultats pel debat sobre si els catalans podem i ens convé ser independents, que no és precisament la qüestió que més interessa i preocupa la ciutadania.

En la passada legislatura, CiU va aconseguir trencar l'aïllament polític perquè els seus vots resultaven imprescindibles per aprovar l'Estatut, que havia esdevingut el principal objectiu del Govern de Pasqual Maragall. No només això. L'equip de Mas també va aconseguir empènyer Esquerra a adoptar posicions maximalistes que van provocar finalment la ruptura de l'aliança de govern i la convocatòria anticipada de les eleccions. Ara, quan el concurs de

CiU ja no és determinant, n'hi ha hagut prou que els estrategs convergents fustiguin Esquerra per una suposada traïció al catalanisme polític i donin per fet que el Constitucional serà desfavorable als interessos de la Generalitat perquè als republicans els tremolin les cames i atorguin als seus rivals nacionalistes un protagonisme que no tenien, a l'iniciar amb ells una carrera cap enlloc.